

data de 1796, i un permís, signat el 21 de agost de l'any 1880 pel bisbe Josep Maria Urquinaona (el bon bisbe, com és anomenat encara a Barcelona), concedint a la capella els drets i prerrogatives que tenen les esglésies.

Després d'haver felicitat als quatre excel·lents administradors per llur gestió, tot baixant pel rocós carrer de Corró, recordavem epíssodis, curiosíssims, que els conta així un historiador local:

«Jo recordo que, després de la Revolució de setembre del 69, els veïns de Santa Elisabet, no s'oposaren a que fos derruïda la capella que encara obstruïa aquell carrer, com ho havien sigut ja molts anys abans les de Sant Roc, Santa Esperança, Sant Cristòfol i Santa Agna, per a donar lloc a l'engrandiment de la vila; i no tant sols no s'oposaren a que fos derruïda, sinó que ni tant sols intentaren una nova edificació, com ho havien fet els dels quatre barris de que havem fet menció.

Molt al contrari, els veïns de Sants Metges, quan algú insinuà que la seva capella corria perill, tots, com un sol home, s'hi oposaren; per més que jo crec que, en serio, no hi pensà pas ningú.

També recordo que en els primers dies d'exercir el càrrec de regidor, pel qual els meus companys polítics em votaren per aquell districte, a l'anar a obrir en els dos panys de paret dels baixos de la capella dos portalets arràn mateix de les aceres, per on podessin passar còmodament, sens mullar-se els peus en dies de pluja, els obrers, a l'anar al treball en les fàbriques que hi ha al cap-d'amunt de la vila, sortiren amb forques i altres eines, per si havés sigut que els havessin volgut tirar per terra la capella de la seva devoció ja tradicional.

Al meu modo de veure, que no intenti pas mai ningú fer aital cosa, perquè estic convençut que se la passaria molt malament.

Que no ho veieu que fins en fan la seva Festa Major, de la diada de Sants Metges!»

La festa d'enguany

Malgrat la nota trista del carrer de Corró, els actes religiosos a la capella, així com la festa de carrer a la carretera s'ha celebrat amb l'animació de cada any, havent contribuït molt la bonansa que dis-

frutem, a que el vespre de dissabte tot Granollers es traslladés al populós barri, on també hi feren cap nombroses colles de jovent dels pobles veïns.

En el primer partit, el de can Barangé (que abans començava a la cantonada del carrer de la Riera i avui s'ha allargat fins a la plaça d'en Perpinyà, per haver-se empassat de barri aquells veïns, amb gran desprestigi per a Sant Roc, qui no sabem com s'ho deu mirar), hi havia l'orquestra La Catalana. De dies, cap senyal de festa: ni una tira de banderetes, ni una canya verda; de nits, una renglera de bombetes elèctriques.

El segon tròs, el de can Guidons, ha conservat la tradició. A cada cap, una arcada de follatge, i a cada cantó, damunt l'acera una teulada de banderetes i guirnalles de fullatge i flors. L'orquestra, la Unió Artística.

Al tròs de can Camillo, hi tocava l'Art Musical, de Sant Celoni. Tampoc hi havia altra adorno que la llum elèctrica i una vela al mig del carrer.

El partit de can Murtra aquest any ens ha fet quedar malament. A l'hora que fèiem l'elogi de l'unitat d'acció, de l'harmonia, de l'esforç col·lectiu, *trenquen el pacte* i aplacen la festa per a la capvuitada, per a ahir. Què hi farem!...

Més amunt, a la plaça de Mossèn Verdaguier, s'hi aixecà un envelat, on la Xaranga hi tocà el dissabte i el diumenge, el dematí, la tarda i la nit.

I tot el dematí, com la tarda i com la nit, s'obsequià a la concurrència amb balls de rams.

Confessem que aquest any a Sants Metges se n'han fet masses de balls de rams i de subastes de toies!

A la plaça d'Espanya, on altres anys s'acontentaven amb els flaviols de Canovelles o les gralles de Llinàs, aquest any han tingut l'orquestra Unió Catalana.

I, com a tots els demés partits, la seva festa ha consistit amb passades, la dansa, el concert i els balls de tarda i nit.

Cap incident ha deslluït la festa.

La NOTARIA de D. Manuel Gatell i Solà

l'Arxiu general de protocols d'aquest Partit judicial

s'ha traslladat al Carrer d'en Clavé, 31
(Casa Torrebaddella)

La Mancomunitat de Catalunya i l'Ajuntament de Granollers

Arriba fins a nosaltres la nova de quelcom ocorregut entre la Mancomunitat i el nostre Ajuntament.

Desitjosos d'obtenir les dades necessàries per a informar a nostres llegidors, ens havem dirigit a les oficines municipals, on, després de confirmar els rumors que d'alguns dies ensà han vingut circulant amb extraordinària insistència, ens ha fet persona autoritzada pel càrrec que desempenya les següents declaracions, que procurem transcriure amb tota fidelitat.

«A mitjans del prop passat Agost, l'agent executiu de la Mancomunitat, requeri a l'ordenador de pagues del nostre Ajuntament per a que en el plaç de vuit dies fes efectiva la suma de 33,000 pessetes per deute de contingent corresponent als anys del 1918-19 al 1921-22.

Per l'Alcaldia va formular-se enèrgica protesta al President de la Mancomunitat, alegant les raons que estimà pertinents, i demanant que deixés sense efecte el procediment d'apremi iniciat.

Com a contesta a l'escrit de l'Alcaldia, el dia mateix que finia el plaç concedit per a fer pagament de la quantitat reclamada, l'agent executiu notificava la providència d'embarg i es dirigia al Jutjat Municipal per a cercar l'auto d'entrada a domicili, indispensable per a portar a terme la diligència d'embarg.

El Jutjat Municipal, vistes les alegacions formulades per la ordenació de pagues de l'Ajuntament, i les disposicions invocades, va diferir el prendre resolució, fins que per la Delegació d'Hisenda es resolvia el què procedia, a qual centre va remetre l'expedient original d'apremi.

I amb data 27 del present mes, la Delegació, d'acord amb l'informe del Tresorer, va resoldre inhibir-se del coneixement de l'assumpte, entenent que era de competència del Ministre de la Governació, de quin ministeri emanen les disposicions reguladores de la Mancomunitat; fent constar en un «Considerando» que la Mancomunitat no està facultada ni per la Instrucció de 26 Abril de 1900, ni per altre disposició posterior per a utilitzar el procediment d'apremi que inicià contra l'Ajuntament de Granollers.

ESPECIALITATS

Anís Faust

(El més antic i acreditat)

Cognac Parera

&

Géraldine

©

Anissats :: Vins :: Licors

Mario Altimiras

(Successor de l'antiga i acreditada casa Felip Parera)

D'acord amb la tendència a la baixa de les primeres matèries, aquesta casa ofereix continuament noves
REBAIXES DE PREUS EN ELS ARTICLES

DIPÓSIT DE

Xampanyes

(País i estrangers)

Vermouhts

&

Aixerops

©